

РЕШЕНИЕ

№ 4313

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3388** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор против Решение от 21.02.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 121-ви състав по НАХД № 15650/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление № Р-10-791/20.10.2021 г. издадено от Заместник-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), относно наложена имуществена санкция на основание чл. 647, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 от КЗ, от 3500 на 3 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение, тъй като неправилно СРС е намалил наложената имуществена санкция на дружеството.

В съдебно заседание, касаторът, чрез юрк. Г. поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – ЗД [фирма], редовно уведомен, не изпраща процесуален представител. Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор К., изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 29.12.2020 г. пред дружеството била предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение вследствие на подадено от К. Г. уведомление за щета, по настъпило застрахователно събитие ПТП, в резултат на което били причинени щети по л.а. „БМВ 318”, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Г.. Завеждането на претенцията е удостоверено с № [ЕГН] на основание на Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в застрахователна полица №BG/02/120002353560.

На датата на завеждане на претенцията - 29.12.2020 г. пред застрахователя са представени писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. На същата дата е извършен оглед на увреденото МПС.

На 08.01.2021 г. пред дружеството е представено удостоверение за банкова сметка и е извършен допълнителен оглед на автомобила, като след тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства или изискуеми по силата на закон документи.

На 19.07.2021 г. дружеството-жалбоподател се произнася по претенция №[ЕГН] чрез изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 642,20 лв. по банкова сметка на К. М. Г..

Контролните органи приели, че за жалбоподателя на основание чл. 108 ал. 1 КЗ е възникнало задължение в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ - 08.01.2021 г., но не по-късно от 29.01.2021 г. включително да се произнесе по претенцията, като: определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането.

[фирма] се е произнесло чрез изплащане на застрахователно обезщетение по претенция № [ЕГН] на 19.07.2021 г., т.е. извън рамките на законоустановения срок - пет месеца и деветнадесет дни.

На дата 15.09.2021 г. С. В. А., на длъжност „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН, съставила и връчила надлежно на пълномощник АУАН №Р-06-794/15.09.2021 г., а въз основа на него било издадено и процесното НП.

При извършената служебна проверка районният съд е констатирал липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, като е приел, че актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени от компетентен орган, съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В обстоятелствената част на акта нарушението е описано чрез съставомерните му признаци и в този смисъл е налице пълно описание на нарушението, за което на жалбоподателя е ангажирана административнонаказателната отговорност и същото кореспондира с изложеното в наказателното постановление. Съдът е приел, че от съдържанието им става ясно какво деяние е осъществено от жалбоподателя, кога е извършено и каква е неговата правна квалификация. СРС е изменил НП като е намалил наложената имуществена санкция

от 3 500 лв. на 3 000 лева.

Решението е правилно.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът изцяло споделя направените от СРС правни изводи, относно приложението на материалния закон, поради което не следва да ги преповтаря.

Спорът в настоящото производство е единствено относно размера на имуществената санкция, като касаторът претендира, че незаконосъобразно СРС е намалил размера ѝ от 3 500 лв. на 3 000 лв.

Съгласно административнонаказателната разпоредба на чл.644, ал.1 КЗ на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага: 1. глоба от 500 до 3000 лв. – за физическо лице; 2. имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец. В ал.2 на чл.644 КЗ е предвидено наказание при повторно нарушение- по ал. 1, т. 1 е от 1000 до 6000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 40 000 лв.

В случая с НП е наложена имуществена санкция на [фирма] за нарушение, извършено при условията на повторност, на основание чл.644, ал.2, пр.2, вр. ал.1, т.2 КЗ в размер на 3 500 лева. За това нарушение е предвиден диапазон на имуществена санкция от 2000 до 40 000 лв.

Касационният състав намира, че законосъобразно размера на санкцията е изменен от първоинстанционния съд, като е намален на 3 000 лв. Съдът е извършил индивидуализация на наказанието, като е изложил мотиви относно намаляване на размера на имуществената санкция. Отчел е, че АНО е изложил също мотиви относно размера, но с оглед постигане целите на чл.12 от ЗАНН правилно районният съд е определил, че размера от 3 000 лв. е справедлив и обоснован. Настоящият състав на съда споделя този извод, като следва да се отбележи, че така определения от СРС размер също надвишава минималния такъв от 2 000 лв., поради което не са налице основания за ревизиране на въззивното решение.

При този изход на спора разноски не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от ответника.

Така мотивиран Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.02.2022 г. по НАХД № 15650/2021 г.
на Софийски районен съд (СРС), НО, 121-ви състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.